

46 Năm Hẹn Mặt

Kính thưa Quý Niên Trưởng.
Kính thưa Quý Đồng Môn.
Kính Thưa Quý Phụ Nhân Khoá 2
và tất cả khoá 2 Sĩ Quan HV/CSQG thân mến.

Tôi K2 Đỗ Văn Trực.
Tôi không phải là một thi sĩ,
Tôi cũng phải là một ngâm sĩ.
Tôi chỉ xin được diễn đạt lại cảm xúc của tôi
trong ngày hẹn mặt
Khoá 2 Sĩ Quan Học Viện Cảnh Sát Quốc Gia
tháng 10 năm 2013.

Những ngày trong Học Viện.
Đường Lê Văn Duyệt Sài Gòn.
Hơn bốn trăm anh em chúng mình,
cùng chung một thầy, học chung khoá 2 Cảnh Sát Quốc Gia.

Năm đó tôi nhớ: hai mươi tám, tháng mười, sáu bảy.
Ra trường mỗi người mỗi ngả.
Anh về vùng bốn Cần Thơ.
Tôi ra Đà Nẵng, Thừa Thiên Huế.

**Người ở lại Sài Gòn.
Còn một số ra Pleiku, Nha Trang.**

**Biên Hoà, Vũng Tàu nhìn ngang nhìn ngửa.
Những chàng trai trẻ hiên ngang lên đường
Nhưng không có nhiều thời gian nữa,
Mà ngồi chung bàn chung ghế, trò chuyện dăm câu.
Vì còn Tổ Quốc, Danh Dự, Trách Nhiệm.
Công Minh, Liêm Chính,
Đang chờ đang đợi chúng ta.**

**Thế rồi băng đi, bảy mươi lăm tới, ngày ba mươi tháng tư.
Ngày mất nước, ngày sụp đổ Miền Nam.
Lúc bấy giờ nghĩ thế.
Một số đi được,
Ít người vượt biên,
Còn lại bị tù đầy khổ sai...và chết...
Sau cùng thì cũng xum họp gia đình.
Nhưng thiếu thốn trăm bề,
Việc lớn việc nhỏ không hề từ nan,
Muốn sống còn, làm đủ mọi nghề.**

**Thế rồi vận may lại tới,
Là những năm chín mươi,
Chương trình H.O. để đi qua Mỹ,
Bù đắp lại những khổ não phiền sầu.**

**Bây giờ hai ngàn mười ba,
Không còn đầy đủ như lúc ra trường.
Cùng nhau họp tại Nam Ca-Li.**

Thầy trò một số ra đi mất rồi.
Nỗi niềm thương nhớ bao giờ nguôi ngoai.
Vẫn biết rằng sinh tử là lẽ thường tình.
Là qui luật của tạo hoá.

Song trong lòng mỗi người chúng ta,
Vẫn không thể nào kìm hãm được những bồi hồi xúc động,
Đau đớn thương tiếc vô cùng.
Những Hạt Bụi Vĩ Đại của chúng ta đã bay vào
không gian vô tận

Trong số đó những Anh Hùng khoá hai đã tỏ hiện.
Một Trần Văn Kha tự sát khi di tản,
Trên tỉnh lộ bảy Phú Túc, Củng Sơn,
Khi bị bắt không khuất phục đầu hàng.
Một Lý Minh Chơn vừa tròn ba mươi ba,
Anh dũng chiến đấu cuối cùng tại Long Khánh.
Cùng với sư đoàn thép mười tám bộ binh.
Cũng đã bị Việt Cộng cướp đi mạng sống.
Lê Văn Lờ có toán Cảnh Sát Dã Chiến.
Đã chống trả mãnh liệt tại Ký thu Ôn
Một cuộc Cảnh Sát thuộc quận Tám Sài Gòn
Anh đã bị giết và bêu xác bên đường.
Một Lê Văn Miêng quê Bến Tre "đồng khởi",
Nhưng chẳng đồng tình với bọn cục E-Rờ.
Đã xả thân đánh giặc cộng tại Bình Dương.
Bị xử bắn ngày ba mươi thánh tư đen.
Chính các anh đã ghi vào trang Cảnh Sử.
Đã mất rồi ba mươi tám năm qua.
Chưa được ai biểu dương hay được biết đến.

Tất cả đồng môn khoá hai ngày họp mặt.
Đồng thanh biểu dương ANH HÙNG TẤT CẢ.
Trần Văn Kha, Lý Minh Chơn,
Lê Văn Lôi, Lê Văn Miêng.
Còn Sống Mãi Trong Lòng Chúng Tôi.
Những Quách Văn Hôn, Huỳnh Hữu Lộc,
Nguyễn Mạnh Hùng, Lê Văn Đan,
Và một số đồng môn nữa, phải được ghi công.
Vì các anh đã tỏ rõ Danh Dự Trách Nhiệm,
Khí phách của một chiến sĩ Cảnh Sát Quốc Gia.

Thân già nghĩ lại chuyện năm xưa.
Đủ hai trăm ba mươi lăm người,
Khoá hai Biên Tập Viên Cảnh Sát Quốc Gia
Có những hồn danh thật tức cười.
Xảy ra sau chín tháng gần liền chúng ta.

Người nổi đình đám nhất nhà,
Sáu Lèo trung đội hăm hai lăm mồm.
Kể đến là Viễn Vương Ngao,
Nhưng thật sự là anh chàng toét toe..
Quang Tròn, Quang Bếp, Quang Khều.
Thêm một Quang nữa gọi là Ba Ca.

Sết Cô Đơn, Thanh Bốc Khói,
Thanh Cổ Cò, Lâm "Ba by lắc".
Điệp Tề Thiên, Hạnh Phó Quận Trưởng,
Minh Mộng Du, Lợi Điểm Biên Hoà.
Trung Hynos,
Hoan Thầu Tu,

Dĩnh Bà Già,
Khang Ấu Tiểu.

Tuất Chó cùng Sơn Đen,
Việt Diên, Sơn Bản, Trục Thối,
Năm méo một mình không tiện nói ra.
Hiền Tùm Lum,
Tua không nón,
Thuận Bình Điền.

Trong ban tổ chức hai ngàn mười ba,
Sĩ Tài Bắc Địch, Văn Tĩnh tỉnh bơ,
Thụ có uy quyền tại Bắc Ca-Li.

Giao là thi sĩ , Trọng là nhà văn.
Thân thổ huyết,
Bình Bắc, Bình Nam, Bình Phan Thiết,
Tưởng Ping Pong, Trâm Bầu, Châu Xe Cán.

Lương Tụng nhà văn. Cao Quý, Tửu Rượu.
Một Trớt Quớt, Chị On, Cô Lựu. Trân Công Lộ

Trong khi đó, một số không về họp mặt,
Chắc họ chẳng muốn để mọi người kêu réo,
Quy Đầu, Nghi Già, Thơ Khùng không nói làm chi,
Cộng thêm Ngọc Tích gần đây,
Ốm đau bệnh tật đứng đi phải dìu.

Còn những người khác thì sao?
Nam Cà Cộ, Lân Pháo Binh.
Hạc Bẩn.
Kiên Hô hay Chú Tư Cầu.
Thử Chuột, Tiên Cải Giống, Cờ Tiết Canh.
Phẩm Tây Ninh, Vinh Hộ Máu.
Huỳnh Tùng Lâm, Hạnh Hộ Soài.
Hoàng Khổng Tử, Ánh Úc Châu,
Linh Lác và Lê Sữa.
Tư Bất Gôn, Bôn Bổng Chuyền.
Toàn Sốt Rét, Nê Vẽ Bản Đồ.
Hợi Heo, Lộc Lè Phè.
Thành Nùng không sánh bằng Thành De Gaulle.
Trường Ấn Độ đấu với Trường Tam Tạng..

Và còn, còn rất nhiều người,
Chưa có tên đẹp gắn liền quý danh.
Thôi thì tạm để một bên,
Khi nào thuận tiện ghi vào cũng nhanh.

Nay hơn một trăm có điều kiện.
Tổ chức họp mặt sánh cùng đồng môn.
Và lễ dĩ đương nhiên,
Có các Phu Nhân cũng hiện diện vui cùng.
Vì đã tận tình với nhau, vượt qua sóng gió bão bùng.
Mang đến niềm vui
Của bao kỷ niệm, tin yêu, bạn hữu, gia đình.

Nghĩ chỉ mới cách đây vài hôm, và tháng hay vài năm.
Thế mà đã qua đi bốn mươi sáu năm rồi.

**Ai nấy đã gần như trên dưới bảy mươi tuổi đời,
Tay bắt mặt mừng gặp nhau lúc gần đất xa trời.
Để hẹn gặp lại tại Việt Nam quê hương yêu dấu.
Đầy đủ Tự Do
Đầy đủ Nhân Quyền,
Dân Sinh Ấm No Sung Túc,
Không còn dối trá,
Không còn vô cảm, vô tâm, vô tình.**

**CÒN MỘT PHÚT LÀ CÒN SỐNG,
ĐEM YÊU THƯƠNG DÂNG TRỌN CẢ CHO ĐỜI,
VÀ CHO NHAU, những người còn sống./.**

**Xin cảm ơn và chúc sức khỏe mọi người.
TRUC 2013**